

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

osmdesát namibijských sirotek posláno ze země zmítané politickými nepokoji do tehdejšího Československa, kde se jim dostalo výchovy a vzdělání.

Chutnají vám housenky?

V Československu vyrostl také Lucky Sam Nujoma, který mě po Windhoeku ochotně

provází. Jak sám říká, nejvíc se mu stýská po českém pivu a knedlících či svíčkové. V porovnání s namibijskou kuchyní se mu ani nedivím. Vzpomínáme společně na Česko v restauraci poblíž namibijského národního muzea. Objednávám si steak z antilopy kudu a k tomu fufu – tradiční africké jídlo, jakousi polentu z kukuřičné mouky nebo z mahangu.

Namibijské děti Lucky Sam Nujoma a jeho kamarádka vyrůstaly v Československu. Lucky hovoří plynule česky a nedá dopustit na knedlíky, pivo a sních. (vpravo)

Jak se tam dostat

Pokud nechcete jet s cestovní kanceláří, která pobyty zorganizuje od A do Z, můžete si koupit zpáteční letenku do Windhoeku. Stojí kolem 35 tisíc Kč, létají sem třeba KLM, British Airways či Air Namibia. Hned po přistání si lze na letišti půjčit auto, kterým se pak budete po zemi pohybovat. Nebudete-li chtít zůstat jen v hlavním městě, je to nezbytné. Po Windhoeku se dá jezdit i taxíky. Cena se odvíjí nejen od kilometrů, ale také od počtu pasažérů. Takže paradoxně čím více cestujících ve voze, tím více zaplatíte... Jezdí se vlevo

Kde se ubytovat

Hotel-penzion Moni, 7 Rieks van der Walt St., Windhoek, tel.: +264 (0) 61 228 350
Klidný přátelský penzion s 12 pokoji. Noc se snídaní tu vyjde zhruba na 60 USD, k dispozici budete mít krásný pokoj a v atriu můžete posedět večer u bazénu.

Na jídelníčku ovšem mají i další tamní speciality: eedingu (sušené antilopí maso) nebo skutečnou lahůdku pro fajnšmekry – omaungu (housenky). Chvilí přemýšlím, jestli do toho jít, ale nakonec mě odrazuje sám Lucky: „Housenky stejně nejsou nic moc, hrozně totiž záleží na tom, jestli to kuchař umí správně připravit. Mně to teda moc nechutná.“ Při pohledu na talíř černých, aspoň pěticentimetrových larev mu ráda věřím, skutečně to velké chutě nevzbuzuje. Housenky se jinak jedí s cibulí, barbecue omáčkou, notně okořeněné chilli. Jako příloha opět fufu.

Náčelník na webu

Vyrazíme z hlavního města směrem na sever a po 70 kilometrech se dostáváme do města Okahandja, tradičního centra kmene Herero. Máme namířeno na safari, ale ještě než se vydáme za pozorováním zvířat, navštívíme tamní pietní místo, kde jsou pohřbeni slavní náčelníci Hererů.

V Namibii žije několik velkých domorodých kmenů, kromě Hererů jsou to ještě Ovambové, Kavanové, Damarové, Nama, Caprivi či Křováci. Mnohé z těchto kmenů mají i v současnosti svého krále, který si stále udržuje poměrně velký vliv. Třeba hererský náčelník Rio Rako je poslancem parlamentu. Vypadá ale jinak, než velí romantické představy – žádná náčelnická chýše ani lví kůže coby znak moci. Náčelník už má místo toho ve Windhoeku moderní kancelář, používá internet, a když je potřeba, chodí v obleku.

Kousek za Okahandjou nás vítá cíl naší cesty – ranč Okapuka. Střechu luxusní restaurace a penzionu pokrývá tradiční makuti z palmových listů. Safari lodge v Namibii bývají většinou zařízeny v tradičním stylu, ➔